

[Bækgaard.]

alvorlige, at vi ogsaa maa beskæftige os med saa alvorlige Spørgsmaal som det, hvordan vi skal ordne vore økonomiske Forhold. Og blandt disse er Skattespørgsmaalet jo ikke noget ringe Spørgsmaal. Jeg tror, at den høje Regering vilde gøre klogt i ogsaa at tage de Spørgsmaal alvorligt, som her er forelagt Landstinget, og som vi nu behandler.

Johs. Hansen: Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) rettede et Angreb paa den højtærede Indenrigsminister

Formanden: Nej, undskyld; det ærede Medlem gjorde en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, som to Gange har berørt en Sag, der ikke ligger for. Jeg adværer imod, at man vedblivende diskuterer den Sag.

Johs. Hansen: Jeg vilde have sagt overfor det ærede Medlem, at jeg kunde ogsaa have fundet det ønskeligt, at den Sag var blevet hurtigere fremmet. Jeg skal i øvrigt paa Formandens Henstilling ganske afstaa fra andre Bemærkninger om det Spørgsmaal.

Jeg savner vedblivende i Udtalelserne fra de to Ordførere for Oppositionspartierne, det konservative Folkeparti og Venstre, en nøje Angivelse af, at der virkelig er Dækning, blot nogenlunde fyldestgørende Dækning for den Skatteomlægning, der her er Tale om, og jeg vil nu mene, at Bevisbyrden for, at saadan Dækning er til Stede, paahviler dem.

Endvidere mener jeg, at de Udtalelser, der er faldet fra de to Ordførere her i Dag, snarest tyder paa, at Dækningen bliver mindre, end man maaske oprindeligt troede; jeg mente i hvert Fald oprindeligt, at man regnede med gennem Motorafgifterne at kunne skabe nogen Dækning for eller Aflastning af Ejendomsskatterne, men jeg hører nu, først den ene af de to Ordførere, dernæst den anden staa op og bruge omtrent de samme Udtryk om denne Sag. Den konservative Ordfører, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), mente saaledes, at man ved at overføre Motorskatten til Kommunerne snarest vilde skaffe mere Arbejde i Gang, end der er for Øjeblikket, og noget lignende sagde den ærede Ordfører for Venstre. Hvis den Betragtning holder Stik, at man ved en saadan Overførsel sætter mere Arbejde i Gang, maa det vel betyde en større Udgift for Kommunerne

end den, man vilde have med den nuværende Ordning; men da de Penge, der alt i alt til ordinære og ekstraordinære Arbejder hele Landet over bliver til Raadighed fra Motor-millionerne, er de samme, frembringer man, hvis man nu virkelig skaber en større Udgift end ved den nuværende Ordning, ved denne Ændring ikke Dækning, tværtimod frembringer man for Landkommunerne og Amtskommunerne en større udækket Udgift, end man havde i Forvejen. Hvis de Herrer har Ret, stiller denne Betragtning altsaa i Virkeligheden i Udsigt, at der i Fremtiden bliver Brug for en større Skatteudskrivning end den, der i Øjeblikket er Brug for med de Beregninger, vi har paa dette Omraade.

Hvis jeg har Ret i denne Opfattelse, er der saa meget mere Grund til at understrege det, jeg i Gaar var inde paa: at der her er Tale om en meget stor Omflytning af Skatter fra den ene Beskatningsmaade til den anden. Netop ved det, de to Ordførere har sagt i Dag, har de understreget Berettigelsen af mine Betragtninger i Gaar, idet de gennem det, de selv har fremdraget, har vist, at det er ganske nødvendigt, at man undersøger, hvorledes den Omlægning, der her foreslaas, skattemæssigt kommer til at virke paa Befolkningen ude i Landkommunerne. Naar der er Tale om Beskatning i Landkommunerne, maa man huske paa, at der er to Typer af Landkommuner — de glider ganske vist jævnt over i hinanden —, nemlig den rene Landkommune og Stationsby-Landkommunen. For saa vidt de Tal, jeg nævnte i Gaar, holder Stik, vil i de rene Landkommuner en Del af Skattebyrden blive lagt fra de større Jordejere over paa de mindre Jordejere, fra det større Landbrug over paa det mindre Landbrug. I en saadan udpræget Landkommune er der næsten ingen andre at tage Skatten hos end Præsten, et Par Lærere og Mejeribestyreren og maaske nogle faa andre, ellers bliver der kun Landboere at beskatte, og Virkningen vil blive den som paavist i Gaar, at man flytter Skatten fra det store Landbrug over til det lille; og skaber man saa oven i Købet samtidig større Udgifter ved det, man venter sig af denne Omlægning af Motorafgifterne, bliver det ikke bedre deraf. I Stationsby-Kommunerne vil man naturligvis ved at lette Ejendomsskatterne og til Gengæld forøge de personlige Skatter opnaa at flytte en Del af Skattebyrden ude fra Landsognet ind til Stationsbyen, men naar man nu i Forvejen ved, at det er sandsynligt, at netop i det kommende Aar en betydelig Del af Skatterne vil vandre fra Landet ind til